

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 499/2014

z dnia 11 marca 2014 r.

uzupełniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 oraz (UE) nr 1306/2013 poprzez zmianę rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007⁽¹⁾, w szczególności jego art. 37 lit. c) ppkt (iv) i lit. d) ppkt (xiii), art. 173 ust. 1 lit. b), c) i f), art. 181 ust. 2 oraz art. 231 ust. 1,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008⁽²⁾, w szczególności jego art. 64 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011⁽³⁾ zostało przyjęte na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007⁽⁴⁾, które zostało uchylone i zastąpione rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013.
- (2) Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 zawiera nowe przepisy dotyczące sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw. Przepisy te należy uzupełnić w odniesieniu do składek członków organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw (zwanymi dalej „organizacjami producentów”), wprowadzania do obrotu całości produkcji za pośrednictwem organizacji producentów, outsourcingu działań, demokratycznie ponoszonej odpowiedzialności, określenia pułapów wydatków na zapobieganie sytuacjom kryzysowym i zarządzanie nimi, warunków dotyczących ponownego nasadzenia sadow jako środka zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania nimi, niektórych elementów procedury w przypadku nieprzestrzegania kryteriów uznania i stosowania systemu cen wejścia oraz warunków dotyczących wniesienia zabezpieczenia.
- (3) Artykuł 160 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stanowi, że statuty organizacji producentów wymagają od ich członków będących producentami wprowadzania całej odnośnej produkcji do obrotu poprzez organizację producentów Aby zapewnić pewną elastyczność sektorowi owoców i warzyw, należy umożliwić producentom, pod pewnymi warunkami, wprowadzanie do obrotu ich produkcji poza organizacją producentów.
- (4) Zgodnie z art. 26 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011 działalność główna organizacji producentów jest związana z koncentracją podaży i wprowadzaniem do obrotu produktów swoich członków, w odniesieniu do których jest uznana. Należy doprecyzować sposób prowadzenia tej działalności, w szczególności w przypadku outsourcingu. Ponadto, aby umożliwić państwu członkowskim przeprowadzanie koniecznych kontroli, organizacja producentów prowadzi rejestry, dzięki którym państwo członkowskie może sprawdzić, czy dana organizacja producentów wypełnia swoje zadania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.).

- (5) Artykuł 27 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011 stanowi, że organizacje producentów pozostają odpowiedzialne za realizację działalności objętej outsourcingiem. Należy określić bardziej szczegółowo środki zapewniające, by działalność objęta outsourcingiem pozostawała pod kontrolą organizacji producentów, która zleciła tę działalność w ramach outsourcingu.
- (6) Artykuł 31 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011 stanowi, że państwa członkowskie podejmują wszelkie środki, które uznają za niezbędne, celem uniknięcia nadużywania władzy czy wpływów przez jednego lub więcej członków organizacji producentów. Organizacje producentów powinny przedstawiać państwom członkowskim dowody demokratycznej odpowiedzialności ich członków będących producentami. W tym celu należy ograniczyć maksymalny odsetek praw głosu i udziałów, jakie osoba fizyczna lub prawna może posiadać w obrębie organizacji producentów.
- (7) Art. 153 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stanowi, że statut organizacji producentów zobowiązuje członków do wpłacania składek potrzebnych do finansowania organizacji producentów. Aby zagwarantować, że członkowie organizacji producentów wpłacają składki konieczne do utworzenia i uzupełniania funduszu operacyjnego przewidzianego w art. 32 tego rozporządzenia, należy przewidzieć uwzględnienie takiego obowiązku w statucie organizacji producentów.
- (8) Aby uniknąć sytuacji, w których zastosowanie środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania nimi staje się przyczyną nierównego finansowania w obrębie zrzeszenia organizacji producentów, należy na poziomie każdej organizacji producentów będącej członkiem danego zrzeszenia obliczyć pułap wydatków na zapobieganie sytuacjom kryzysowym i zarządzanie nimi w ramach programów operacyjnych zrzeszeń organizacji producentów. Ponadto należy określić warunki ponownego nasadzenia sadów jako środka zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania nimi. Aby uniknąć nierównego finansowania programów operacyjnych, należy określić maksymalny odsetek wydatków, jaki może zostać przeznaczony na ponowne nasadzenie sadów.
- (9) Artykuł 114 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011 przewiduje nałożenie sankcji w przypadku nieprzestrzegania kryteriów uznania. Zgodnie z art. 154 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 państwa członkowskie przeprowadzają w ustalonych przez siebie odstępach czasu kontrole, aby sprawdzić, czy organizacje producentów przestrzegają kryteriów uznania, nakładają kary na te organizacje, które nie przestrzegają przepisów lub naruszają je, oraz decydują, w stosownych przypadkach, o wycofaniu uznania. System, w którym wprowadza się rozróżnienie pomiędzy poważnymi naruszeniami i drobnymi uchybieniami w przestrzeganiu kryteriów uznania, byłby bardziej skuteczny i zapobiegłby rozbieżnej wykładni tych przepisów w państwach członkowskich. Należy zatem ustanowić uproszczoną procedurę i progresywne nakładanie sankcji przewidziane w art. 64 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, żeby zapobiec sytuacjom, w którym organizacje producentów, które przestały spełniać kryteria uznania, niesłusznie korzystają ze wsparcia Unii.
- (10) Artykuł 181 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 przewiduje stosowanie kodeksu celnego przy odprawie celnej w zależności od systemu ceny wejścia. Jako że przedmiotowe towary łatwo się psują, a ich wartość w momencie odprawy celnej nie zawsze jest określona, należy umożliwić Komisji przyjęcie przepisów mających na celu sprawdzenie prawdziwości deklarowanej przywózowej wartości celnej dostawy przy wykorzystaniu ryczałtowej wartości przywózowej, aby skrócić procedury odprawy celnej. Ponadto doświadczenia zebrane w trakcie stosowania systemu cen wejścia wskazują, że właściwe jest wymaganie wniesienia zabezpieczenia, gdy wartość celna określona zgodnie z wartością transakcyjną, o której mowa w art. 29 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽¹⁾, przewyższa o ponad 8 % standardową wartość przywózową obliczoną przez Komisję.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011.
- (12) Aby zapewnić sprawne przejście do nowych przepisów ustanowionych rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013 programom operacyjnym zatwierdzonym zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007, należy przewidzieć przepisy przejściowe.
- (13) Przepisy dotyczące zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania nimi powinny mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2014 r., tj. od dnia, w którym stosuje się powiązane nowe przepisy rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Aby umożliwić organizacjom producentów dostosowanie się do nowych przepisów w zakresie outsourcingu działań i odpowiedzialności demokratycznej, odpowiednie przepisy powinny mieć zastosowanie dopiero od dnia 1 stycznia 2015 r. Artykuł 181 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stosuje się od dnia 1 października 2014 r. i w związku z tym powiązane nowe przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące prawdziwości deklarowanej przywózowej wartości celnej dostawy i warunków, na jakich wymagane jest wniesienie zabezpieczenia, powinny mieć zastosowanie od tego samego dnia,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/1992 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 543/2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 26 ust. 1 dodaje się akapity drugi i trzeci w brzmieniu:

„Wprowadzanie do obrotu jest przeprowadzane przez organizację producentów lub pod kontrolą organizacji producentów w przypadku outsourcingu, jak określono w art. 27. Obejmuje ono decyzję w sprawie sprzedaży produktu, wybór kanału dystrybucji oraz, jeżeli sprzedaż nie odbywa się w drodze aukcji, negocjacje dotyczące ilości i ceny produktu.

Organizacje producentów przechowują przez co najmniej 5 lat rejestry, w tym dokumenty księgowe, w których wykazuje się, że organizacja producentów zajmowała się koncentracją podaży i wprowadzała do obrotu produkty swoich członków, co stanowiło podstawę jej uznania.”;

2) dodaje się art. 26a w brzmieniu:

„Artykuł 26a

Wprowadzanie produktów do obrotu poza organizacją producentów

Jeżeli grupa producentów na to zezwala i jeżeli jest to zgodne z warunkami przez nią określonymi, jej członkowie będący producentami mogą:

- 1) sprzedawać konsumentom na ich własne potrzeby nie więcej niż określony odsetek ich produkcji i/lub produktów bezpośrednio w gospodarstwach lub poza nimi, przy czym część kwalifikująca się do takiej sprzedaży została ustalona przez państwa członkowskie na poziomie co najmniej 10 %;
  - 2) wprowadzania do obrotu — we własnym zakresie lub za pośrednictwem innej organizacji producentów wyznaczonej przez ich własną organizację — produktów w ilościach, które mają charakter marginalny w stosunku do wielkości wprowadzanych do obrotu przez ich organizację;
  - 3) wprowadzać do obrotu — we własnym zakresie lub za pośrednictwem innej organizacji producentów wyznaczonej przez ich własną organizację — produkty, które ze względu na swoje właściwości zwykle nie są objęte działalnością handlową danej organizacji producentów.”;
- 3) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 27

Outsourcing

1. Działalność, na której outsourcing państwo członkowskie może zezwolić zgodnie z art. 155 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 (*), odnosi się do celów organizacji producentów określonych w art. 152 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia i może obejmować między innymi zbiór, przechowywanie, pakowanie i wprowadzanie do obrotu produkcji członków organizacji producentów

2. Organizacja producentów zlecająca działalność w ramach outsourcingu zawiera umowę handlową w formie pisemnej z innym podmiotem, w tym z jednym ze swoich członków lub większą ich liczbą, lub ze swoją spółką zależną na prowadzenie odnośnej działalności. Dana organizacja producentów pozostaje odpowiedzialna za realizację działalności objętej outsourcingiem oraz za ogólną kontrolę zarządzania i nadzór nad umową handlową na prowadzenie odnośnej działalności.

3. Ogólna kontrola zarządzania i nadzór, o których mowa w ust. 2, są skuteczne i nakładają na umowę dotyczącą outsourcingu następujące wymogi:

- a) umowa umożliwia organizacji producentów wydawanie wiążących instrukcji oraz zawiera przepisy umożliwiające organizacji producentów rozwiązanie umowy, jeżeli wykonawca usługi nie spełnia warunków umowy dotyczącej outsourcingu;
- b) umowa zawiera szczegółowe warunki, w tym obowiązki w zakresie sprawozdawczości i terminy, dzięki czemu organizacja producentów może dokonywać oceny i sprawować prawdziwą kontrolę nad zleconą działalnością.

Umowy dotyczące outsourcingu oraz sprawozdania, o których mowa w lit. b), są przechowywane przez organizację producentów przez co najmniej 5 lat do celów kontroli *ex post* oraz są dostępne dla wszystkich członków na żądanie.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych i uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).;

4) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 31

Demokratyczna odpowiedzialność organizacji producentów

1. Państwa członkowskie określają maksymalny odsetek praw głosu i udziałów, jakie osoba fizyczna lub prawna może posiadać w obrębie organizacji producentów. Maksymalny odsetek praw głosu i udziałów musi kształtować się poniżej 50 % całkowitej liczby praw głosu i poniżej 50 % udziałów. W odpowiednio uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą określić wyższy maksymalny odsetek udziałów, jakie osoba prawna może posiadać w obrębie organizacji producentów, pod warunkiem że nie dochodzi w żadnym wypadku do nadużycia władzy przez taką osobę prawną.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, w przypadku organizacji producentów realizujących program operacyjny w dniu 17 maja 2014 r., maksymalny odsetek udziałów określony przez państwo członkowskie w zastosowaniu akapitu pierwszego ma zastosowanie jedynie po zakończeniu programu operacyjnego.

2. Organy państw członkowskich przeprowadzają kontrolę w odniesieniu do praw głosu i udziałów, w tym kontrolę tożsamości osób fizycznych i prawnych posiadających udziały członków organizacji producentów, które są osobami prawnymi.

3. Jeżeli organizacja producentów jest jasno określoną częścią podmiotu prawnego, państwa członkowskie przyjmują środki ograniczające lub odbierające temu podmiotowi prawnemu uprawnienia do zmiany, zatwierdzania lub odrzucania decyzji organizacji producentów.”;

5) w art. 53 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Statut organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw nakłada na członków organizacji będących producentami obowiązek płacenia składek przewidzianych w regulaminie stowarzyszenia do celów utworzenia i uzupełniania funduszu operacyjnego przewidzianego w art. 32 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.”;

6) w art. 62 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Pułap wydatków na środki zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania nimi, o którym mowa w art. 33 ust. 3 akapit czwarty rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w ramach programów operacyjnych zrzeszeń organizacji producentów, oblicza się na poziomie każdej organizacji producentów będącej członkiem danego zrzeszenia.”;

7) dodaje się art. 89a w brzmieniu:

„Artykuł 89a

Ponowne nasadzenie sadów po obowiązkowym ich karczowaniu

Jeżeli państwa członkowskie włączają do krajowej strategii ponowne nasadzenie sadów po obowiązkowym ich karczowaniu ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych jako środek zarządzania sytuacją kryzysową, określają one kwalifikujące się gatunki drzew, a tam gdzie to konieczne — odmiany oraz warunki dotyczące stosowania tego środka. W przypadku karczowania ze względów fitosanitarnych środki wprowadzone przez państwa członkowskie są zgodne z dyrektywą Rady 2000/29/WE (*).

Wydatki na ponowne nasadzenie sadów wynoszą najwyżej 20 % całkowitych wydatków w ramach programów operacyjnych. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o ustaleniu odsetka na niższym poziomie.

(*) Dyrektywa Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1).;

8) art. 114 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 114

Nieprzestrzeganie kryteriów uznania

1. Jeżeli państwo członkowskie ustaliło, że organizacja producentów nie przestrzega któregoś z kryteriów uznania związanych z wymogami art. 21, 23, art. 26 ust. 1 i 2 oraz art. 31, przesyła ono tej organizacji producentów, nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od momentu, gdy stwierdzono naruszenie, pismo polecane z ostrzeżeniem, w którym wymienia się stwierdzone naruszenie, środki naprawcze i okres, w ciągu którego należy wprowadzić te środki, nie dłuższy jednak niż 4 miesiące. Od momentu stwierdzenia naruszenia państwa członkowskie zawieszają płatność pomocy, dopóki nie zostaną w stopniu zadowalającym podjęte środki naprawcze.

2. Dalsze naruszanie przestrzegania kryteriów uznania, o którym mowa w ust. 1, po terminie wyznaczonym przez państwo członkowskie, prowadzi do zawieszenia uznania organizacji producentów. Państwo członkowskie powiadamia organizację producentów o okresie zawieszenia, nieprzekraczającym 12 miesięcy od daty otrzymania przez organizację producentów pisma z ostrzeżeniem. Pozostaje to bez uszczerbku dla stosowania krajowych przepisów horyzontalnych, które mogą przewidywać zawieszenie takiej decyzji po rozpoczęciu powiązanego postępowania sądowego.

W trakcie zawieszenia uznania organizacja producentów może kontynuować działalność, ale płatność pomocy zostaje wstrzymana do chwili zniesienia zawieszenia uznania. Kwota pomocy otrzymana w ciągu jednego roku zostaje zmniejszona o 2 % w odniesieniu do każdego rozpoczętego miesiąca kalendarzowego, w czasie którego uznanie jest zawieszane.

Zawieszenie kończy się w dniu kontroli, która wykazała spełnienie odpowiednich kryteriów.

3. Jeżeli kryteria nie zostały spełnione do końca okresu zawieszenia wyznaczonego przez właściwy organ państwa członkowskiego, państwo członkowskie wycofuje uznanie od dnia, w którym kryteria uznania przestały być spełniane, a jeżeli nie jest możliwe zidentyfikowanie tego dnia, od daty stwierdzenia naruszenia. Pozostaje to bez uszczerbku dla stosowania krajowych przepisów horyzontalnych, które mogą przewidywać zawieszenie takiej decyzji po rozpoczęciu powiązanego postępowania sądowego. Niezrealizowana pomoc nie jest wypłacana a pomoc nienależnie wypłacona jest odzyskiwana.

4. Jeżeli państwo członkowskie ustaliło, że organizacja producentów nie przestrzega któregoś z pozostałych kryteriów uznania określonych w art. 154 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, innego niż te wymienione w ust. 1, przesyła ono tej organizacji producentów, nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od momentu, gdy stwierdzono naruszenie, pismo polecane z ostrzeżeniem, w którym wymienia się stwierdzone naruszenie, środki naprawcze i okres, w ciągu którego należy wprowadzić te środki, nie dłuższy jednak niż 4 miesiące.

5. Niepodjęcie środków naprawczych, o których mowa w ust. 4, w okresie wyznaczonym przez państwo członkowskie skutkuje zawieszeniem płatności i zmniejszeniem kwoty pomocy otrzymanej w ciągu jednego roku o 1 % w odniesieniu do każdego rozpoczętego miesiąca kalendarzowego, który wykracza poza ten okres. Pozostaje to bez uszczerbku dla stosowania krajowych przepisów horyzontalnych, które mogą przewidywać zawieszenie takiej decyzji po rozpoczęciu powiązanego postępowania sądowego.

6. Jeżeli jednak organizacja producentów przedstawi państwu członkowskiemu dowody, że na skutek klęsk żywiołowych, niekorzystnych zjawisk klimatycznych, chorób lub inwazji szkodników, pomimo podjęcia koniecznych środków zapobiegających sytuacjom kryzysowym, nie jest w stanie przestrzegać kryteriów uznania określonych w art. 154 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do minimalnej ilości lub wartości zbywalnej produkcji określonej przez państwa członkowskie, państwo członkowskie może w danym roku odstąpić od wymogu minimalnej ilości lub wartości zbywalnej produkcji w odniesieniu do tej organizacji producentów.

7. Jeżeli zastosowanie mają ust. 1, 2, 4 i 5 państwa członkowskie mogą dokonywać płatności po terminie ustalonym w art. 70, jeżeli jest to konieczne do stosowania niniejszego artykułu. Takich płatności nie można jednak dokonywać później niż dnia 15 października drugiego roku następującego po roku realizacji programu.”;

9) art. 137 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 137

Podstawa cen wejścia

1. Art. 181 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ma zastosowanie do produktów wymienionych w załączniku XVI.

2. Gdy wartość celna produktów wymienionych w części A załącznika XVI jest określona zgodnie z wartością transakcyjną, o której mowa w art. 29 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92, i przewyższa ona o ponad 8 % stawkę ryczałtową obliczoną przez Komisję jako standardowa wartość przywózowa w momencie sporządzania zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu, importer musi wnieść zabezpieczenie, o którym mowa w art. 248 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93. Do tego celu kwotą należności przywózowej, której ostatecznie mogą podlegać produkty wymienione w części A załącznika XVI, jest kwota należności, którą importer uiściłby, gdyby dany produkt został sklasyfikowany na podstawie wskazanej wartości standardowej.

Pierwszy akapit nie ma zastosowania, w przypadku gdy standardowa wartość przywózowa jest wyższa niż ceny wejścia wymienione w części III sekcja I załącznik 2 w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 (*) oraz gdy zgłaszający wnioskuję o natychmiastowe zaksięgowanie kwoty należności celnych, którym towary mogą ostatecznie podlegać zamiast wnieść zabezpieczenie.

3. Gdy wartość celna produktów wymienionych w części A załącznika XVI jest obliczona zgodnie z art. 30 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, należności celne zostaną odliczone jak stanowi art. 136 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. W takim przypadku importer wnosi zabezpieczenie, o którym mowa w art. 248 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, w kwocie równoważnej kwocie należności celnych, którą importer uiściłby gdyby dany produkt został sklasyfikowany na podstawie mającej zastosowanie wartości standardowej.

4. Wartość celna towarów przywożonych do konsygnacji jest ustalana bezpośrednio zgodnie z art. 30 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, do tego celu ma zastosowanie standardowa wartość przywózowa obliczona zgodnie z art. 136 w terminach przepisanych prawem.

5. Importer ma jeden miesiąc od sprzedaży danych produktów, z zastrzeżeniem terminu do czterech miesięcy od daty przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu, na wykazanie, że partia towarów została zbyta zgodnie z warunkami potwierdzającymi poprawność cen, o których mowa w art. 29 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 lub na określenie wartości celnej, o której mowa w art. 30 ust. 2 lit. c) tego rozporządzenia. Niedotrzymanie jednego z powyższych terminów pociąga za sobą utratę wniesionego zabezpieczenia, bez uszczerbku dla stosowania przepisów ust. 6.

Złożone zabezpieczenie jest zwalniane w stopniu, w jakim warunki zbytu towaru zostały udowodnione w sposób zgodny z wymogami organów celnych. W przeciwnym wypadku wniesione zabezpieczenie ulega przepadkowi, stanowiąc płatność z tytułu należności celnych przywózowych.

Aby udowodnić, że partia towarów została zbyta zgodnie z warunkami określonymi w akapicie pierwszym, importer udostępnia, oprócz faktury, wszystkie dokumenty konieczne do przeprowadzenia odpowiednich kontroli celnych w odniesieniu do sprzedaży i zbytu każdego produktu z danej partii, w tym dokumenty dotyczące transportu, ubezpieczenia, przeładunku i składowania danej partii.

W przypadku gdy normy handlowe, o których mowa w art. 3, wymagają wskazania na opakowaniu odmiany produktu lub typu handlowego owoców i warzyw, odmiana produktu lub typ handlowy owoców i warzyw, które stanowią część partii, zostają umieszczone w dokumentach dotyczących transportu, na fakturach i zamówieniach dostawy.

6. Na odpowiednio uzasadniony wniosek importera termin czterech miesięcy, o którym mowa w ust. 5 akapit pierwszy, może być przedłużony przez właściwe organy państwa członkowskiego maksymalnie o trzy miesiące.

(*) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).”.

Jeżeli przy weryfikacji właściwe organy państw członkowskich stwierdzą, że wymogi niniejszego artykułu nie zostały spełnione, ściągają należność celną zgodnie z art. 220 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92. Kwota należności celnej, która ma zostać odzyskana lub pozostaje do odzyskania, obejmuje odsetki naliczone od daty dopuszczenia towaru do swobodnego obrotu do daty odzyskania. Stosowana stopa procentowa jest taka sama jak stopa procentowa obowiązująca w odniesieniu do odzyskiwania należności na mocy prawa krajowego.

Artykuł 2

Przepisy przejściowe

Jeżeli państwo członkowskie zatwierdziło program operacyjny zgodnie z art. 64 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011 przed dniem 20 stycznia 2014 r., wówczas ten program operacyjny uznaje się za zatwierdzony na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Nie naruszając przepisów art. 65 i 66 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, na wniosek organizacji producentów program operacyjny zatwierdzony na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 może:

- a) obowiązywać do momentu jego zakończenia;
- b) być zmieniony zgodnie z wymogami rozporządzenia (UE) nr 1308/2013; lub
- c) być zastąpiony nowym programem operacyjnym zatwierdzonym na mocy rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Artykuł 3

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 ust. 6 i 7 oraz art. 2 stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Artykuł 1 ust. 9 stosuje się od dnia 1 października 2014 r.

Artykuł 1 ust. 3 i 4 stosuje się od dnia 1 stycznia 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący